

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA
GRAD CRIKVENICA
Gradonačelnica

KLASA: 740-06/25-01/17
URBROJ: 2170-5-07/04-25-5
Crikvenica, 22.10.2025.

UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5, Rijeka

na posl. br. Us I-1375/2025

TUŽITELJ: TRAMONTO d.o.o., Crikvenica, Strossmayerovo šetalište 4, zast. po pun. Lari Denona, odvjetnici iz Rijeke, Dolac 9/II

TUŽENIK: GRAD CRIKVENICA, Gradsko vijeće, Ulica Kralja Tomislava 85, zast. po gradonačelnici Ivoni Matošić Gašparović

Radi: dodjele dozvole na pomorskom dobru

PODNEŠAK TUŽENIKA

Tuženik predlaže da se tužba tužitelja odbaci iz sljedećih razloga:

Predmetna tužba podnesena je nakon proteka zakonskog roka za podnošenje tužbe, odnosno podnesena je nakon roka propisanoga člankom 40. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine br. 36/2024."). Naime, tužba u ovom predmetu podnesena je dana, 25. rujna 2025. godine i to protiv Odluke Gradskog vijeća Grada Crikvenice KLASA:342-04/24-01/02, URBROJ:2170-5-07/04-24-9 od 24. travnja 2024. godine. Možemo uzeti da je krajnji rok kada je tužitelj saznao za predmetnu odluku predstavničkog tijela, 10. svibnja 2024. godine, dan kada je podnio žalbu protiv predmetne odluke predstavničkog tijela.

Naime, žalba podnesena nadležnom ministarstvu nikako se ne može smatrati tužbom, niti članak 111. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine br. 47/09 i 110/2021.") ne isključuje primjenu članka 40. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima. Tužitelj zastupan po punomoćniku odvjetniku, nakon što je saznao za eventualnu nedopustivost žalbe i mogućnost podnošenja upravne tužbe (2024. godine), trebao je istu podnijeti u zakonom propisanom roku.

Tuženik upućuje na odluku Ustavnog suda RH broj: U-III/3188/2020 od 3. veljače 2021. godine.

Ustavni sud u više je odluka zauzeo stajalište da pogrešna uputa o pravnom lijeku ne može ići na teret stranaka (primjerice odluka broj: U-III-4613/2017 od 19. rujna 2018.), ali i da, ako je podnositelj bio u mogućnosti koristiti dopušteno pravno sredstvo protiv sporne odluke, pogrešna uputa sama po sebi ne dovodi do povrede ustavnih prava (primjerice odluka broj: U-III-261/2015 od 30. ožujka 2017.).

U konkretnom slučaju, tužitelj je tijekom postupka imao stručnu pomoć odvjetnika, pa eventualna pogrešna uputa o pravnom lijeku nije predstavljala prepreku za podnošenje dopuštene tužbe u zakonom propisanom roku.

Tuženik opreza radi ističe da su navodi tužitelja u cijelosti neosnovani. Naime, proveden je postupak javnog natječaja za dodjelu dozvola na pomorskom dobru na području Grada Crikvenice od 15. veljače 2024. godine, te je Povjerenstvo za provedbu natječaja provelo postupak javnog otvaranja ponuda dana, 7. ožujka 2024. godine, te dana 11. travnja 2024. godine, postupak pregleda i ocjene ponuda, o čemu su sačinjeni zapisnici koji prileže spisu. Na temelju prijedloga gradonačelnika, Gradsko vijeće Grada Crikvenice donijelo je predmetu Odluku o odabiru najpovoljnijih ponuda za dodjelu dozvola na pomorskom dobru na području Grada Crikvenice KLASA:342-04/24-01/02, URBROJ:2170-5-07/04-24-9 od 24. travnja 2024. godine. Na temelju predmetne Odluke gradonačelnik je donio rješenje o davanju dozvole na pomorskom dobru najpovoljnijem ponuditelju, ovlašteniku Obrtu za ugostiteljstvo i trgovinu SUMMER CRIKVENICA, Gustava Krkleca 8, Rijeka, vl. Danijela Stjepanović, OIB-00304219111. Odabrani ponuditelj je kao i tužitelj u ovom predmetu, dostavio svu potrebnu i traženu dokumentaciju. Naime, odabrani ponuditelj je dostavio dokaz o vlasništvu opreme, koji dokaz je između ostalih, ocijenjen kao potpun i dostatan, jer je odnos ponuditelja i prodavatelja opreme, sredstava, odnos kupca i prodavatelja, i priroda predmetnog odnosa nije utjecala na činjenicu da je ponuditelj i stvarno vlasnik opreme. Za konačni odabir između dva ponuditelja s potpunom dokumentacijom bio je presudan ponuđeni iznos naknade, koji iznos je odabrani ponuditelj po pozivu uplatio u cijelosti. Nesporno je da je odabrani ponuditelj ima valjano registrirani obrt kao i da isti nije imao dugovanja prema Gradu Crikvenici, tuženiku u ovom predmetu.

Činjenica hoće li odabrani ponuditelj stvarno obavljati djelatnost za koju je dobio dozvolu nije relevantna za izdavanje iste, budući obveza plaćanja naknade postoji neovisno o tome obavlja li se djelatnost i u kojem opsegu, i stvar je eventualno nekog drugog postupka.

Skreće se pozornost Naslovu da je dozvola za predmetnu lokaciju izdana do zaključno 31. prosinca 2025. godine.

Obzirom na navedeno, jasno je da je tužba neosnovana kao i zahtjev za izdavanje privremene mjere.

Gradonačelnica
Ivona Matosić Gašparović, mag.iur.